

Formanden: Jeg skal derefter sætte de af Udvalget stillede Ændringsforslag til § 16 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Udvalget har tilladt sig at foreslaae, at de Ord, „Tour og Retour“ bortfalde i Slutningen af Paragraphen, da man antager, at de kunne føre til Misforstaaelse, idet Meningen er, at for enhver Mill, der reises, skal det Gebyr erlægges, hvorom der handles i det andet Affnit af Paragraphen. — Hvad det andet Forslag angaaer fra Udvalgets Side, skal jeg tillade mig at bemærke, at man har fundet, at det i Særdeleshed efter Betsafsenheden af den nærværende Lov, som vil medføre en heel Deel Forretninger og altsaa ogsaa Udgifter, der staae i Forbindelse dermed, ikke var mere end simpel Nødsnødvendighed, at indføre i Loven en Clausul, der sikrede Formanden, som udfører saameget Arbeide, uden at have noget Bederlag derfor, idetmindste Dækning fra det Offentliges Side af saadanne Udlæg navnlig, som han ikke kan faae godtgjorte hos vedkommende Parter, og derfor have vi tilladt os den anden Indstilling til § 16.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets første Ændringsforslag til § 16:

I sidste Linie sættes Punktum efter „Mill,“ og udslettes „Tour og Retour“ eenstemmigt vedtoges med 42 Stemmer, og

Udvalgets andet Forslag:

Et nyt Affnit tilføies § 16, saalydende:

„Forsaavidt Formanden har Udlæg til Protokoller, Avertissementer og Deslige, hvilke han ikke kan faae godtgjorte af Parterne, udredes disse af Statskassen efter Foranstaltning af Indenrigsministeriet“ eenstemmigt vedtoges med 40 Stemmer.

Udvalgets Forslag til § 17 tilligemed Paragraphen sættes derefter under Forhandling.

Ordføreren: Ved Sagens 2den Behandling tillod jeg mig at udtale, hvad Udvalgets Mening var med den 17de Paragraph, idet jeg tillige antydede, at der muligvis

kunde være Anledning til en forandret Redaction, for navnlig at betegne, at de 500 Rbd., som vare noget Nytt efter Paragraphen, ikke kunne faae nogen eventuel Indflydelse paa Pensionsberettigelsen, idet det kun skulde være en temporair Indtægt, der vedvarede saalange, indtil den overordnede Liendecommission ophørte. Det have vi nu udtrykt, som jeg mener, tydeligt i den nye Redaction, der nu foreligger.

Ingen flere begjærede Ordet, og man gif derfor over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag:

„Denne Paragraph forandres saaledes, at efter „1852“ i 2den Linie udgaaer Resten, og sættes istedet „foruden den ham hidtil tillagte Gage 500 Rbd. endvidere andre 500 Rbd. aarlig for den Tid, i hvilken den fornævnte Commission fremdeles bestaaer.“ blev vedtaget med 38 Stemmer mod 1.

Det af Udvalget til § 19 stillede Ændringsforslag blev endelig i Forbindelse med selve Paragraphen Gjenstand for Forhandling.

Ordføreren: Man er bleven opmærksom paa, at § 19 i 3die Linie burde have et Tillæg, af den Grund nemlig, at enhver enkelt Amtstændecommission ikke kan træde ud af Virksomhed, før en endelig Afgjørelse har fundet Sted med Hensyn til de Forretninger, der høre under dens Nærsort. Da det nu kunde tænkes, at saadanne Forretninger kunne være Gjenstand for Indankning til den overordnede Liendecommission, og at en Hjemvisning kunde finde Sted af en saadan Sag, og at saaledes denne Forbindelse, der finder Sted imellem de to Autoriteter, kunde føre til en Virksomhed fra Amtstændecommissionens Side udover det Tidrum, hvori den selv havde tilendebragt sine oprindelige Forretninger, saa meente man, at det vilde blive tilstrækkeligt udtrykt, naar man i 3die Linie foran „er bestemt“ tilføiede Ordet „endeligen.“

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, ved hvilken

Udvalgets Ændringsforslag til § 19:

„I tredje Linie indføies „endeligen“ foran „er bestemt.“ vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.